

NAMAWIAJĄC (1) *part praes act*

A sg m namawiając.

Sł stp s.v. namawiać, Cn, Linde brak.

Starający się uzyskać co przekonywaniem, nakłaniający [kogo]:

*Ze zdaniem dopełnieniowym [aby]: Widziáles téż niewierného Iudáffa woysto [!] pilno namawiaiątz/
aby fie rychley brali rzekątz. OpecŻyw 99.*

Synonim: namowny.

Cf **NAMAWIAĆ**, **NAMOWIAJĄCY**

TK